

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΙΣ ΜΑΑΛΟΥΛΕ ΤΗΣ ΝΑΖΑΡΕΤ.

Τό Σάββατον, 19^{ον} Ιουλίου/ 1^{ον} Αύγουστου 2015, έωρτάσθη ή μνήμη τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ θεσβίτου εἰς τόν ἐπ'ὀνόματι αὐτοῦ καί τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἱερὸν Ναὸν εἰς Μααλοῦλε, εἰς μικράν ἀπόστασιν ἀπό τῆς Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ κώμην διεβίου Ἑλληνορθόδοξος Ἀραβόφωνος Κοινότης τοῦ Πατριαρχείου ἄχρι τοῦ ἔτους 1948, ὁπότε ἅμα τῇ ἐπικρατήσῃ τῶν Ἰσραηλινῶν καί τῇ ἰδρύσει τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ ἠναγκάσθη νά ἐκαταλείψῃ τὰς ἐστίας καί τὰ ἱερά αὐτῆς.

Τοῦτο συνέβη καί εἰς ἄλλας Ἀραβικάς κώμας καί ἐνορίας, ἐν ᾗ οἱ κάτοικοι ἄλλων πόλεων παρέμειναν διαρκουσῶν τῶν μεταξύ Παλαιστινίων καί Ἰσραηλινῶν ἐχθροπραξιῶν καί προσηρμόσθησαν ἔκτοτε ὡς μειονότητες, διαβοῦντες ἄχρι τῆς σήμερον εἰς τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ.

Τόν ἐγκαταλελειμμένον ἱερὸν Ναὸν τοῦτον τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἐζήτησε τό Πατριαρχεῖον πρό ἕξ ἐτῶν παρά τοῦ στρατοπεδεύοντος πέριξ τούτου Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ καί ἔλαβε καί συνετήρησε ἐκ τῶν φθορῶν καί τῶν ζημιῶν τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ χρόνου ἐπιμελεῖα αὐτοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί δαπάναις τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θαβῶρ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος.

Εἰς τόν συντηρηθέντα καί εὐπρεπισθέντα ἱερὸν ναὸν τοῦτον προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Πορφυρίου, τοῦ ἱεροδιακόνου π. Μάρκου καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, ψαλλόντων ἱεροψαλτῶν τῆς Μητροπόλεως Ναζαρέτ καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἄκκρης-Πτολεμαίδος Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀραβιστί, παρουσία τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Κοΐνη καί προσευχομένων Ἑλληνορθόδοξων Ἀραβοφώνων πιστῶν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας, σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας τὴν τῶν εἰδώλων τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ρημάτων σου, σὺ παρανομήσαντα ἠλεγξας ἀνακτα καί ἱερεῖς ἐθανάτωσας τῆς ἀνομίας, καί τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας. Καί τούς φλογώδεις τοῦ λαοῦ σου νῦν τῶν παθημάτων καί θλίψεων ἀνθρακας, Ἡλιοῦ σαῖς πρεσβεΐαις τῷ πυρί ἐναπομάρανον», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἀναδείξαντος τούς προφήτας τοῦ θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τοῦ θεηγόρου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ θεσβίτου, ἵνα ἐκτελέσωμεν χαρμονικῶς τήν θείαν καί σεβάσμιον μνήμην τῆς εἰς οὐρανοῦς πυρφόρου ἀναβάσεως αὐτοῦ.

Ὁ προφήτης Ἡλίας, ὡς γνωστόν, προβάλλεται ὑπό τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας δια στόματος τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὡς τό κατεξοχὴν παράδειγμα τῆς δυνάμεως, τῆς πίστεως καί τῆς προσευχῆς:

«Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑέτον ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς», (Ἰακ. 5, 17-18). Ὁ Ἡλίας μέ ἄλλα λόγια ἦτο ἄνθρωπος πού εἶχε τήν αὐτὴν ἀσθενῆ φύσιν μέ ἡμᾶς καί προσηυχήθη καὶ εἰσηκούσθη ἡ προσευχή αὐτοῦ, λέγει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος.

Τί δέ σημαίνει προσευχή; Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «προσευχή ἐστὶν ἀνάβασις τοῦ νοῦ πρὸς θεόν ἢ αἵτησις τῶν προσηκόντων παρά θεοῦ. (Προσευχή εἶναι ἀνάβασις τοῦ νοῦ πρὸς τὸν θεόν ἢ παράκλησις νά δοθοῦν ἀπὸ τόν θεόν αὐτά πού πρέπει). Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος «Προσευχή ἐστὶ κατά μέν τήν αὐτῆς ποιότητα, συνουσία καί ἔνωσις ἀνθρώπου καί θεοῦ. Κατά δέ τήν ἐνέργειαν κόσμου σύστασις θεοῦ καταλλαγῆ... ἀμαρτημάτων ἰλασμός, πειρασμῶν γέφυρα, θλίψεων μεσότοιχον... χαρισμάτων πρόξενος, προκοπή ἀόρατος, τροφή ψυχῆς, νοῦ φωτισμός, ἀπογνώσεως πέλυξ, ἐλπίδος ἀπόδειξις, λύπης λύσις... τῶν μελλόντων ἀποκάλυψις. (Προσευχή ὡς πρὸς τήν ποιότητά της εἶναι συνουσία καί ἔνωσις τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν θεόν καί ὡς πρὸς τήν ἐνέργειά της, σύστασις καί διατήρησις τοῦ κόσμου, συμφιλίωσις μέ τόν θεόν... συγχώρησις τῶν ἀμαρτημάτων, γέφυρα πού σώζει ἀπὸ τούς πειρασμούς, τοῖχος πού μᾶς προστατεύει ἀπὸ τὰς θλίψεις... πρόξενος τῶν χαρισμάτων, ἀφανῆς πρόοδος, τροφή τῆς ψυχῆς, φωτισμός τοῦ νοῦ, πέλεκυς πού κτυπᾷ τήν ἀπόγνωσιν, ἀπόδειξις τῆς ἐλπίδος, διάλυσις τῆς λύπης... ἀποκάλυψις τῶν μελλοντικῶν πραγμάτων...).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἐνεργείας τῆς προσευχῆς ἐγένετο κοινωνός καί μέτοχος, ἀλλὰ καί ὄργανον ἢ μᾶλλον δοχεῖον ὁ Προφήτης Ἡλίας. Διὰ τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγει: «Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων (τοῦ θεοῦ) γενόμενος». Μέ ἄλλα λόγια ὁ προφήτης καί κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ Ἡλίας ἐπέτυχε διὰ τῆς προσευχῆς πραγματικὴν θεοκοινωνίαν, μέθεξιν τοῦ θείου. Ὁ θεός βέβαια εἶναι ἀμέθεκτος, ἀκοινωνητος, ἀναφῆς ὡς πρὸς τήν ἄκτιστον αὐτοῦ φύσιν, πλὴν ὅμως εἶναι μεθεκτός, κοινωνητός, ἀπτός ὡς πρὸς τὰς ἀκτίστους Αὐτοῦ ἐνεργείας, ὡς πρὸς τήν ἄκτιστον αὐτοῦ Χάριν καί δόξαν.

Ὅτι ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος Ἡλίας ἐγένετο ἐπόπτης τῶν ἀρρήτων τοῦ θεοῦ μυστηρίων ἀποδεικνύεται ἀπὸ τό γεγονός τῆς παρουσίας αὐτοῦ μετὰ τοῦ προφήτου Μωϋσέως ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ κατά τήν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος: «Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτω λευκᾶναι. καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ», (Μάρκ. 9, 2-4).

Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος παραγγέλλει ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ λέγων: «Υπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου», (Ἰακ. 5,10). Ὡς ὑπόδειγμα δὲ τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τῶν προφητῶν ἀναφέρει ἀντιστοίχως τὸν Ἰώβ καὶ τὸν προφήτην ἡμῶν Ἡλίαν. Οὗτοι οἱ προφήται ἐδοκιμάσθησαν, ὁ μὲν Ἰώβ ὑπὸ μαρτυρικῶν ἀσθενειῶν ὁ δὲ Ἡλίας ὑπὸ συνεχῶν ἀπειλῶν καὶ καταδιώξεων. Ὁ Κύριος ὁμως ἐδικαίωσεν αὐτούς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ προσευχή καὶ δέησις τοῦ δικαίου ἔχει μεγάλην δύναμιν καὶ ἐνεργεῖ ἰσχυρῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, φέρουσα μεγάλας ὠφελείας κατὰ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, λέγοντα: «Πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς», (Ἰακ. 5, 17-18).

Δίκαιος ὢν ὁ Ἡλίας ἐγένετο κοινωνὸς τοῦ θείου φωτός, ὡς ψάλλει καὶ ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ: «Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη», (Ψαλμ. 96). «Πᾶς γάρ εἴ τις ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καὶ καρδίαν τό νοητὸν καὶ θεῖον ἀνατέλλει φῶς», σχολιάζει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τό νοητὸν καὶ θεῖον τοῦτο φῶς, ἀγαπητοί μου, ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς προσευχῆς, ἡ ὁποία ὡς πρὸς τό περιεχόμενόν της εἶναι μεταξύ ἄλλων καὶ ἐξομολογητική. Μὲ ἄλλα λόγια, ὅταν μετανοοῦντες ἐξομολογούμεθα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ ἐξαιτούμεθα τὴν συγχώρησιν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἡ προσευχή πρὸς τὸν θεὸν εἶναι ἀναγκαία, παρά τό γεγονὸς ὅτι «ὁ Πατήρ ἡμῶν οἶδεν ὢν ἡμεῖς ἔχομεν χρεῖαν πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν», (Ματθ. 6,8), ὡς βεβαιοῖ αὐτὸς οὗτος ὁ Χριστός. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὄχι μόνον προτρέπει ἡμᾶς νὰ προσευχώμεθα, ἀλλὰ μᾶς διδάσκει καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ προσευχώμεθα ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν: «Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς», (Ματθ. 6,9) Καὶ ἀλλαχοῦ: «αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν... πᾶς ὁ γὰρ αἰτῶν λαμβάνει», (Ματθ. 7,8) καὶ «ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν πιστεύοντες λήψετε», (Ματθ. 21,22), «Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν», (Ἰωάν. 16,23). Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς Ἀνάληψιν Αὐτοῦ, ἐπιστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλήμ, «πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ», (Πράξ. 6,4). Ὁ σοφὸς Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ», (Κολοσ. 4,2), «ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς», (Α΄ Θεσ. 5, 15-18) , «μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν», (Φιλιπ. 4,6). Ὁμοίως καὶ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος λέγει «εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη», (Ἰάκ. 5,16). Τέλος, ἡ προσευχή πρέπει νὰ γίνεται μὲ πίστιν καὶ ἄνευ τινὸς ἀμφιβολίας, ὡς συμβουλεύει καὶ πάλιν ὁ ἅγ. Ἰάκωβος: «εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας... αἰτεῖτω παρά τοῦ διδόντος θεοῦ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος. ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρά Κυρίου», (Ἰακ. 1, 5-7).

Ὁ σήμερον ἑορταζόμενος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Ἡλίας ὁ θεσπέσιος, ὁ ὁποῖος ὡς ἄλλος Μωϋσῆς ἠξιώθη θεοφανείας καί τοῦ χαρίσματος τῆς προφητείας, ἀλλά καί τῆς θαυματουργίας καλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς ἠθικὴν καί πνευματικὴν ἀνάνηψιν. Μᾶς καλεῖ, ἐπαναλαμβάνομεν, νά γνωρίσωμεν τό ἐν θαβώρ τῆς θείας σαρκώσεως τῆς θεότητος ἀποκαλυφθέν ἀκατάληπτον φῶς ἐν Χριστῷ, ἵνα μή περιπατῶμεν ἐν τῇ σκοτίᾳ τοῦ κόσμου τούτου τοῦ ἀπατεῶνος. «Εγὼ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου», λέγει ὁ Κύριος, «ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8, 12).

Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς ἀληθείας καί μετά τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Τῶν προφητῶν τούς ἀκραίμονας, καί παμφαεῖς φωτῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καί Ἐλισσαῖον, καί Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς. Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί τό μέγα ἔλεος, Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν παρετέθησαν ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος εἰς τόν Μακαριώτατον καί τό ἐκκλησίασμα ὁπώραι καί ἀναψυκτικά εἰς τό προαύλιον τοῦ Ναοῦ ὑπό τήν σκέπη τῶν πεύκων καί τῶν κυπαρίσσω.

Τήν μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Μητροπολίτης Ναζαρέτ παρέθεσε γεῦμα εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ναζαρέτ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/99grI9_Is88

